

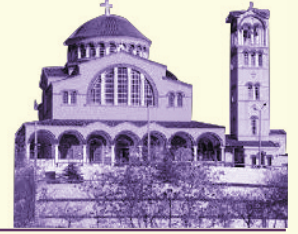
ΕΥΗΧΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

ΝΕΑΝΙΚΕΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ Ι. Ν. ΑΓΙΟΥ ΑΧΙΛΛΙΟΥ

• ιστοσελίδα Ι. Ν. Αγ. Αχιλλίου: www.inaa.gr | • e-mail: inaagr@gmail.com | • τηλέφωνο: 2410 537-159

Χαίρει ἔχουσα, ἡ Θεσσαλία, σὲ ἀκοίμητον, φρογρόν, προστάτην,
καὶ τῆς Λαρίσης ἡ πόλις ἀδάμαντα, ἡ Ἐκκλησία τὴν εὐήχον σάλπιγγα,
τὸ τοῦ Υἱοῦ ὁμοούσιον κηρύζουσαν, Πάτερ Ἅγιε Ἱεράρχα Ἀχίλλιε,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτεψε, δωρῆσασθαι εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΤΕΥΧΟΣ 44

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2025

Εμπειρίες από την Ορθόδοξη Ουγκάντα

Από μικρός παρακολουθούσα τα ιεραποστολικά περιοδικά και έβλεπα τις εντυπωσιακές φωτογραφίες με τα νεοφώτιστα Αφρικανόπουλα. Ήταν και ο μακαριστός π.Ιγνάτιος (μετέπειτα Μητροπολίτης Πενταπόλεως) που πήγαινε στο Κογκό και έκανε ενημερώσεις για το έργο εκεί, ενώ έφερνε κατά καιρούς και κάποιους Αφρικανούς αδερφούς μας στη Λάρισα... Όλα αυτά, φαίνεται, είχαν επίδραση στην παιδική πρώτα κι έπειτα στη νεανική μου ψυχή. Καλλιεργήθηκε ένας κρυφός πόθος για την Ιεραποστολή, που αυξήθηκε μετά τη χειροτονία μου!

«Και όταν ήρθε το πλήρωμα του χρόνου» ευρισκόμενος στο σπίτι του φίλου μου Μιλτιάδη Στεργιούλη μαζί με τον Επίσκοπο Τζίντζα και ανατολικής Ουγκάντα, κ.Σίλβεστρο αποφασίσαμε να τολμήσουμε το ποθητό ταξίδι στην αφρικανική ήπειρο. Η οικογένεια Στεργιούλη έχει ιδρύσει ένα Σχολείο στην Ουγκάντα εις μνήμη των γονέων τους, Βασιλείου και Ευδοξίας, αλλά και του αδερφού τους Χαραλάμπους, έργο εξαιρετικό και αξιοζήλευτο.

Έτσι ξεκίνησαν οι προετοιμασίες εν μέσω πολλών εμποδίων (αφού ο μισόκαλλος πολεμάει το έργο του Θεού). Με αλλαγές στις πτήσεις βγάλαμε τα εισιτήρια, τη visa, κάναμε 5 εμβόλια! Συνεννοήσεις πολλές έγιναν για τις βαπτίσεις των κατηχουμένων της Τζίντζα, την εύρεση των αναδόχων, την αγορά των αναγκαίων πραγμάτων για το STERGIOULIS ORTHODOX CHILDREN'S CENTER και άλλα απαραίτητα για το ταξίδι μας...

Από τον Μάρτιο πέρασε γρήγορα ο χρόνος και ήρθε η Τετάρτη 9 Ιουλίου! Τα μεσάνυχτα, λοιπόν, οκτώ άνθρωποι μαζευτήκαμε με 16 συνολικά μεγάλες βαλίτσες και αναχωρήσαμε για το αεροδρόμιο «Ελ. Βενιζέλος». Φτάσαμε πριν ξημερώσει. Διατυπώσεις κλπ και πετάξαμε για την Αντίς Αμπέμπα κι από εκεί

για το Έντεμπε της Καμπάλα, όπου μας υποδέχτηκε ο Επίσκοπος Τζίντζα κ.Σίλβεστρος με τους άμεσους συνεργάτες του.

Από εκείνη την ώρα έγιναν οι μόνιμοι συνοδοί μας στην Ουγκάντα. Μαζί τους πήγαμε στη Μητρόπολη Καμπάλας, όπου προσκυνήσαμε στον Καθεδρικό ναό του Αγίου Νικολάου και γίναμε δεκτοί από τον Σεβ. Μητροπολίτη κ.Ιερώνυμο με τον οποίο είχαμε συζήτηση για την Ιεραποστολή και τη σχέση του με τη Λάρισα. Μεγάλη η συγκίνησή μας όταν προσκυνήσαμε στους τάφους των πρώτων ιεραποστόλων, των επισκόπων Χριστοφόρου Σπάρτα και Θεοδώρου Νανκιάμα, του ιερομονάχου Οβαδία και του πατρός Ειρηναίου μετά της πρεσβυτέρας του

Αλεξάνδρας που είχαν επικοινωνία και συνεργασία με τον δικό μας μακαριστό π.Σεραφείμ Δημόπουλο, καθώς και του τελευταίου Μητροπολίτου Ιωνά.

Διασχίζοντας τη χώρα αυτή του Ισημερινού από την πρωτεύουσα ως την ανατολική Τζίντζα, σε δρόμους δύσκολους και κακοτράχαλους, προσπαθήσαμε να καταλάβουμε τη φιλοσοφία των ανθρώπων, τον τρόπο της ζωής τους, το βιοτικό τους επίπεδο, τα ενδιαφέροντά τους, καθώς τους παρατηρούσαμε στους χωματόδρομους, στα χωριά τους, στα σχολεία, στις καλύβες τους να κουβαλάνε διάφορα πράγματα στα κεφάλια τους, να στέκονται στα υποτυπώδη καταστήματά τους, να περπατάνε μεγάλες αποστάσεις, να οδηγούν απρόσεχτα πολλά μηχανάκια. Τις απορίες μας έλυνε ο επίσκοπος Σίλβεστρος.

Στην Τζίντζα ζήσαμε μεγάλες συγκινήσεις, πρωτόγνωρες καταστάσεις. Τέλεσαμε τις βαπτίσεις περίπου 100 κατηχουμένων, μικρών και μεγάλων, ανδρών και γυναικών. Τα πρόσωπά τους φωτεινά, ελπιδοφόρα. Κορυφαία στιγμή η είσοδος των νεοφώτιστων για πρώτη φορά, μαζί με τον Επίσκοπο και τους ιερείς, στον Καθεδρικό ναό της Αναστάσεως ψάλλοντας όλοι

μαζί «Όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθητε...» στα ελληνικά και τα ουγκαντέζικα.

Την Κυριακή τελέσαμε τη Θεία Λειτουργία στον Ναό της Μεταμορφώσεως στο Μπουγιέντε. Τρεις ώρες και πλέον κάναμε να φτάσουμε. Συγκινητική ήταν η προσέλευση των νεοφώτιστων κατά οικογένειες που μετέλαβαν των Αχράντων Μυστηρίων. Δίπλα στεγάζεται το STERGIOULIS ORTHODOX CHILDREN'S CENTER, όπου συναντήσαμε τους μαθητές και τους δασκάλους τους, μιλήσαμε μαζί τους, παίξαμε διάφορα παιχνίδια, μοιράσαμε δώρα και καρτέλες... Οι μικροί μαθητές μας υποδέχτηκαν με χαμόγελα και ένα υπέροχο τραγουδάκι: «We are very very happy to see you». Μας συγκίνησαν, γίναμε ένα μαζί τους... Έπειτα τελέσαμε τον γάμο δύο νέων ανθρώπων, του Γιώργου και της Αναστασίας. Είναι κατηχητές, σημαντικοί βοηθοί στο έργο της Ιεραποστολής. Ο Γιώργος θα χειροτονηθεί ιερέας στο μέλλον. Εντυπωσιακές ήταν οι ιαχές των γυναικών, οι αλαλαγμοί τους κατά τη στιγμή εισόδου των μελλο-

νύμφων στον Ναό. Στο τέλος παρακαθήσαμε στη δεξίωση του γάμου.

Την άλλη μέρα μαζί με τον Επίσκοπο Σίλβεστρο επισκεφθήκαμε τον παλαιότερο ναό του Αποστόλου Παύλου, όπου μας περίμενε ο π.Εμμανουήλ με τις κυρίες της ενορίας. Δίπλα το Γυμνάσιο-Λύκειο, όπου απευθύναμε λόγους ενισχυτικούς στους μαθητές και διεξήχθη ποδοσφαιρικός αγώνας μαζί τους.

Μέσα σε λίγες μέρες είδαμε τόσα πολλά! Ζήσαμε τόσα πολλά! Κάναμε τόσα πολλά! Δεν αποτυπώνονται σε λίγο χαρτί. Μόνο χαρά και αγαλλίαση γέμισαν οι ψυχές μας και δοξολογία του Τριαδικού Θεού ο Οποίος ευλογεί και αυξάνονται οι Ορθόδοξοι χριστιανοί ανά τον κόσμο. Ευγνωμονούμε τον Κύριο που μας αξίωσε να βιώσουμε το θαύμα αυτό, ευχαριστούμε όσους βοηθούν το άγιο αυτό έργο και προσευχόμαστε να γίνουμε όλοι μία ποίμνη με Έναν Ποιμένα, τον Κύριό μας Ιησού Χριστό!

παπα-Φα

Θάνατος πριν το Θάνατο

Με την παραβολή του σπορέως ξεκινά κάθε κατηχητικό και ποιμαντικό έτος, γιατί αυτή η παραβολή δίνει την ευκαιρία να εξετάσουμε τον εαυτό μας, να ελέγξουμε τον τρόπο με τον οποίο ακούμε το λόγο του Θεού, να ερευνήσουμε πώς ο λόγος του Θεού μπορεί να τελεσφορήσει στο χωράφι της ψυχής μας.

Ο σπόρος είναι ο λόγος του Θεού. Η ιδιότητα του σπόρου, δηλαδή η φυτρωτική του ικανότητα δεν αμφισβητείται. Τίθεται υπό αμφισβήτηση όμως το έδαφος που δέχεται το σπόρο. Σύμφωνα με την ευαγγελική περικοπή, τα εδάφη είναι ποικίλα και τα φυτρωτικά αποτελέσματα του λόγου του Θεού στην καρδιά μας διαφορετικά. Υπάρχουν τέσσερις κατηγορίες ακροατών. Η πρώτη: «οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδόν», είναι οι αναίσθητοι ή πωρωμένοι άνθρωποι. Η δεύ-

τερη: «οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας» είναι οι επιπόλαιοι. Η τρίτη: «εἰς τὰς ἀκάνθας» αυτοί που συμβιβάζουν το Χριστό με τον κόσμο και η τέταρτη κατηγορία ακροατῶν οι «ἐν τῇ καλῇ γῇ» είναι οι σοβαροί, που αποδέχονται και κρατούν το λόγο του Θεού και αποδίδουν καρπὸ πολὺ.

Ο σπόρος που έπεσε παρά την οδό, καταπατήθηκε και τα πετεινά του ουρανού τον κατέφαγαν. Αυτοί οι ακροατές αρχικά ακούνε το λόγο του Θεού, ύστερα όμως έρχεται ο διάβολος και παίρνει ο λόγο από την καρδιά τους. Έστω να μη φυτρώσει, να μη φτάσει να δημιουργήσει πίστη, που θα τους οδηγήσει στη σωτηρία. Δε γεννιέται η παραμικρή συγκίνηση, ή έστω μια καλή περιέργεια σε αυτές τις καρδιές. Οι ακροατές αυτοί ακούνε μόνο με τα εξωτερικά αυτιά του σώματος, ο σπόρος – λόγος δεν εισχωρεί στην καρδιά

τους. Είναι οι πωρωμένοι άνθρωποι, που δεν αισθάνονται απολύτως τίποτα, ούτε στο ελάχιστο. Καρδιές στείρες και άγονες.

Μια ψυχική κατάσταση φοβερή, χωρίς σωτηρία. Αυτή η καρδιά δεν καταλαβαίνει τίποτα. Ο διάβολος της αφαιρεί τα πάντα. Παράλληλα, τα πουλιά μαζεύουν και τα τελευταία ψήγματα σπόρου. Τα πουλιά είναι οι διάφορες θεωρίες φιλοσοφικές, κοινωνιολογικές. Αυτές οι θεωρίες κάνουν δυσμενή κριτική στο λόγο του Θεού, την ίδια στιγμή που οι άνθρωποι τον ακούνε. Δεν αποδέχονται τίποτε και εναντιώνονται σε όλα. Επομένως, εξανεμίζεται κάθε ευκαιρία πίστεως για σωτηρία. Αυτή η κατηγορία ακροατών είναι πρόσφορο έδαφος για το διάβολο, γιατί κυριαρχεί μέσα τους η κακή προαίρεση και η ανεύθυνη καρδιά. Το χωράφι τους, δηλαδή η καρδιά τους, πρώτα κρύνει – σκανδαλίζεται, μετά νοσεί – γεμίζει πάθη, σκληραίνει – γίνεται αναισθητη στη συνέχεια, για να νεκρωθεί στο τέλος.

Χαρακτηριστικό της πνευματικής αναισθησίας είναι ο Ιούδας που ενώ άκουγε τη διδασκαλία του Κυρίου, το πάθος της φιλαργυρίας τον έκανε να μην την προσέχει. Η φιλαργυρία σταδιακά του σκλήρυνε την καρδιά. Και επειδή δε φρόντισε να διορθώσει αυτήν την κατάσταση και από αμέλεια κυρίως άφησε το πάθος να χρονίζει, νεκρώθηκε η καρδιά του. Έχασε το προνόμιο να είναι μαθητής του Ιησού και τελικά Τον πρόδωσε. Αναρωτιούνται πολλοί, σήμερα, γιατί κυριαρχεί η σκληροκαρδιά στον κόσμο. Μα διότι ο σύγχρονος άνθρωπος επέτρεψε στα πάθη του να παγιωθούν στην καρδιά του.

Η αναισθησία, σύμφωνα με τους πατέρες της εκκλησίας, έχει δύο φάσεις. Η δεύτερη και φοβερότερη είναι η πώρωση. Εκεί που δεν υπάρχει καμία διάκριση ανάμεσα στο καλό και το κακό. Κυριαρχεί μια πλήρης ισοπέδωση των εννοιών αυτών στην καρδιά ενός πωρωμένου ανθρώπου. Επίσης, λείπει η αυτογνωσία. Δυστυχώς η πώρωση είναι αθεράπευτη. Είναι ο θάνατος πριν από το θάνατο, η κόλαση πριν από την κόλαση.

Η πρώτη φάση εμφανίζεται σαν αμετανοησία, έλλειψη πνευματικής προόδου. Είναι η τελμάτωση της πνευματικής ζωής. Ο Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος πάλι περιγράφει αυτή την αμετανοησία – ακινησία της ψυχής: «Άσχημα κάνω» φωνάζει, και με εύχαρίστησι επιμένει στην άμαρτία. Το στόμα προσεύχεται έναντίον του πάθους, αλλά το σώμα υπέρ αυτού αγωνίζεται. Περί θανάτου φιλοσοφεί, και συμπεριφέρεται σαν άθνατος. Όμιλεϊ για την έγκράτεια, και δίνει αγώνες για την γαστριμαργία. Μακαρίζει την υπακοή, και πρώτος αυτός παρακούει. Διαβάζει για την Κρίσι, και αρχίζει να χαμογελά. Έγκωμιάζει την προσευχή, και την αποφεύγει σαν μαστίγιο. Μόλις χορτάσει φαγητό μετανοεί, και ύστερα από λίγο τρώει και χορταίνει περισσότερο. Μακαρίζει την σιωπή, και την έγκωμιάζει με πολυλογία. Διδάσκει περί πραότητος, και πολλές φορές όργίζεται την ώρα της διδασκαλίας», αυτά κάνει ένας αναισθητος άνθρωπος. Η «κατηγορεί το γέλιο και χαμογελαστός δι-

δάσκει περί πένθους. Έπαινεϊ και δοξάζει τους έλεήμονας, αλλά ύβρίζει τους πτωχούς. Πάντοτε γίνεται κατηγορος του έαυτου του, αλλά να συνέλθη δεν θέλει, για να μην είπω δεν μπορεί».

Ο Άγιος παρακάτω στο λόγο του, προσωποποιώντας την αναισθησία, συνδιαλέγεται μαζί της: «Οί ιδικοί μου σύντροφοι ενω βλέπουν νεκρούς, γελούν. Ένω παρίστανται στην προσευχή, είναι έξ ολοκλήρου πετρώδεις και σκληροί και σκοτεινοί. Ένω αντίκρύζουν την αγία Τράπεζα, μένουν αναισθητοι. Ένω μεταλαμβάνουν από τα άγια Δώρα, είναι σαν να έγεύθησαν απλως ψωμί. Έγω, όταν τους βλέπω να κατανύσσωνται, τους καταγελω. Έγω είμαι μητέρα του γέλωτος, έγω τροφός του ύπνου, έγω φίλη του χορτασμοϋ. Έγω, όταν έλέγχωμαι δεν πονω. Έγω είμαι σφικτα άγκαλιασμένη με την ψευτοευλάβεια». Η ψευτοευλάβεια φωλιάζει στα σχολαστικά «μη» και «όχι», στα «πρέπει» και «δεν πρέπει», στην προσκόλληση στους τύπους και όχι στην ουσία. Ποια είναι η ουσία; Η αγάπη στο Θεό. Ως ψευτοευλάβεια νοείται η υποκρισία. Ο Μέγας Βασίλειος λέει ότι είναι καρπός του φθόνου, του μίσους που κρύβεται στην καρδιά. Είναι γεγονός ότι ψευτοευλάβεια διακρίνεται σε μεγάλο βαθμό σήμερα, ειδικά στους κόλπους της εκκλησίας. Μήπως εξουσιάζει και τη δική μας ζωή;

Πολλές φορές η αναισθησία απλώνεται σε ολόκληρους λαούς. Στην Ελλάδα υπάρχει σε απελπιστικό βαθμό. Ο Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος την ονομάζει λιθώδη, τυραννική, κακούργο, μαινάδα. Ο ελληνικός λαός μένει ασυγκίνητος, πετρωμένος σε θέματα πίστεως και ζωής, που τον αφορούν άμεσα. Προσβάλλεται η εκκλησία και δε συγκινείται. Προσβάλλεται η ζωή του και δεν αντιδρά. Παραμένει δουλικός και πειθήνιος υπάκουος, ο πιο υπάκουος λαός της Δύσης, ζαβλακωμένος και αποχαυνωμένος από χρόνια ανελέητης μιντιακής έκθεσης και προπαγάνδας, γιατί αυτά συμπλέουν. Όσοι δε, δεν είναι ανυποψίαστοι και διαμαρτύρονται για τα πεπραγμένα, θεωρούνται ακραίοι, αντιμετωπίζονται ως φανατικοί και περιθωριοκοί, ταμπελοποιούνται ως φασίστες και ακροδεξιοί. Ο λαός μας μαίνεται για ό,τι υγιές έχει απομείνει στον ταλαίπωρο αυτό τόπο. Ζητά αλλαγή, πάντα προς το χειρότερο, εν ονόματι της προόδου και «για να γίνουμε επιτέλους Ευρώπη». Προσβάλλει και περιθωριοποιεί οποιονδήποτε αντιστέκεται κρατώντας παραδόσεις και πίστη. Κάτι παραπάνω, τον υποτιμά και το χλευάζει.

Αλλά, ο Άγιος Ιωάννης χαρακτηρίζει την αναισθησία και «μωρά», ανόητη δηλαδή. Μωρός και ο λαός που βλέπει να υπονομεύονται η πατρίδα του, η ορθοδοξία του και μένει απαθής, ναρκωμένος, αναισθητος, χωρίς να κατανοήσει και να αντιληφθεί τι γίνεται, ή μάλλον χωρίς να θέλει να κατανοήσει και να αντιληφθεί, αρκεί που έχει να τρώει αυτός και το σπίτι του. Και όλα βαίνουν καλώς. Καιρός για αυτοκριτική. «Ένδον σκάπτε».

Η γέννηση της Θεοτόκου

Στις 8 του Σεπτέμβρη γιορτάζουμε με χαρά τη γέννηση της Θεοτόκου, τα γενέθλια της Παναγίας μας. Της γυναίκας που αποδέχτηκε ελεύθερα να γεννηθεί από την ίδια ο Χριστός. Ενώ πορεύθηκε με ησυχία στη ζωή της, το πρόσωπο της αναντίρρητα είναι το πιο σημαντικό πρόσωπο της ανθρωπότητας, η μητέρα του Θεού. Έφερε την ανατροπή στην ιστορία, έδειξε τον χαμένο δρόμο και άνοιξε την κλειστή πύλη του Παραδείσου.

Η Παναγία γεννήθηκε ως καρπός προσευχής δύο πραγματικά πιστών ανθρώπων, των Αγίων Θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννας. Σε προχωρημένη ηλικία ο Θεός απάντησε στις προσευχές τους και τους έδωσε την μεγάλη δωρεά να φέρουν στον κόσμο τη Θεοτόκο και μητέρα του Φωτός. Αναλογίζομαι την εμπιστοσύνη που είχαν αυτοί οι άνθρωποι στον Θεό, την ποι-

ότητα τους. Ποτέ δεν απόκαμαν, δεν λιποψύχησαν, δεν έδειξαν ολιγοπιστία. Περίμεναν με καρτερία και σιγουριά το να έρθει στη ζωή τους το ζητούμενο.

Ο Σεπτέμβρης είναι ο μήνας του αμπελιού. Οι "τυφλοχέρηδες" θεριστές του καλοκαιριού δίνουν τη θέση τους στους τρυγητές των σταφυλιών και στους πατητές του μούστου... Γλυκός ο μούστος του Σεπτέμβρη, γλυκό το πρόσωπο της Παναγίας που έφερε στον κόσμο τον Χριστό για να θυσιαστεί για όλους εμάς. Μεταβάλλοντας το αίμα σταφυλιού, τον οίνο, σε Αίμα Του στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, δωρίζοντας την μετοχή των ανθρώπων στην αιώνια ζωή. Η Παναγία είναι μία, μία και μοναδική. Να είναι πάντοτε βοήθεια μας!

Αντώνης

Πρόγραμμα Σχολής Γονέων-Οικογένειας

Ι.Μ.Ν.ΑΓΙΟΥ ΑΧΙΛΛΙΟΥ 2025-2026

Στις 7.00 μ.μ.

1.ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2025:

π. Μάρκος Τζανακάκης.

ΘΕΜΑ: «Έχω παιδί στην εφηβεία».

2.ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2025:

κ.Πάυλος Νταφούλης.

ΘΕΜΑ: «Δικαιολογίες...».

3.ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2025:

π. Γεώργιος Σχοινάς.

ΘΕΜΑ: «Πώς ζούμε ελεύθεροι μέσα στον γάμο;»

4.ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2026:

π.Ευάγγελος Παπανικολάου.

ΘΕΜΑ: «Οι δε εννέα πού;

Περί αχαριστίας ο λόγος».

5.ΚΥΡΙΑΚΗ 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2026:

π. Σπυρίδων Βασιλάκος.

ΘΕΜΑ: «Οικογένεια και ενοριακή ζωή».

6.ΣΑΒΒΑΤΟ 28 ΜΑΡΤΙΟΥ 2026:

κ.Ελευθέριος Ελευθεριάδης.

ΘΕΜΑ: «Το παιδί σου δεν είναι ο κολλητός σου. Όρια μεταξύ γονεϊκότητας και φιλικότητας στη σχέση με τα παιδιά μας».

7.ΚΥΡΙΑΚΗ 26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2026:

κ.Μιχαήλ Μαντζανάς.

ΘΕΜΑ: «Μοναξιά και μοναχικότητα στη σύγχρονη οικογένεια».

8.ΚΥΡΙΑΚΗ 17 ΜΑΪΟΥ 2026:

π. Ιωαννίκιος Ζαμπέλης.

ΘΕΜΑ: «Ενθαρρύνουμε την αυτονομία των παιδιών μας;»

ΕΥΧΗ

Είθε να έχεις πάντα έναν άγγελο στο πλευρό σου.
Για να προσέχει ό,τι κάνεις.
Να σου θυμίζει να πιστεύεις σε καλύτερες μέρες.
Για να ανοίξει το δρόμο για τις επιθυμίες και τα όνειρά σου.
Να σε πάει σε όμορφα μέρη.
Για να σου δίνει την ελπίδα της ασφάλειας.
Να σου δίνει τη δύναμη της γαλήνης.
Είθε να έχεις έναν άγγελο στο πλευρό σου.
Κάποιος που πάντα να είναι έτοιμος να σε σηκώσει όταν πέσεις.
Να πιστέψει στη μοναδικότητά σου.
Να εμπνέει την ευτυχία σου.
Να σε κρατά με απαλοσύνη βοηθώντας σε.
Να σου πεί πως οι ζωές μας εξελίσσονται συνεχώς.
Θα υπάρχουν δάκρυα και χαμόγελα
σε όλους τους δρόμους που περιπλανιέσαι.
Θα υπάρχει πάντα ένα ουράνιο τόξο μετά την καταιγίδα.
Είθε να λάβεις απεριόριστα δώρα:
Κάποιος υπέροχος να σε αγαπήσει.
Ένας φίλος για να ζεστάνει την καρδιά σου.
Ένας σκοπός για να φωτίσει τη ζωή σου.
Και είθε να έχεις πάντα έναν άγγελο στο πλευρό σου.

Αγγελική

